

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 decembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
în componența completului de judecată:
Președinte – Sergiu Daguța
Judecători – Boris Talpă și Ghenadie Eremciuc
cu participarea:
grefierului Natalia Lecari,
procurorului Sergiu Crijanovschi,
inculpatului (prin teleconferință) Anton Ișecov

a judecat, în ședință publică, recursul declarat de avocatul Marin Popa în interesele inculpatului Ișecov Anton, împotriva deciziei din 19 decembrie 2022 al Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în privința inculpatului

*Ișecov Anton XXXXX, născut la XXXXX,
originar și locuitor al XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 10.11.2015 - 27.12.2017,
instanța de apel: 27.07.2018 - 15.10.2018,
instanța de fond: 07.11.2018 - 23.08.2019,
instanța de apel: 18.05.2020 - 10.11.2020,
instanța de recurs: 09.03.2021 - 09.11.2021,
instanța de apel: 28.01.2022 - 19.12.2022,
instanța de recurs: 13.06.2023 - 04.12.2023.*

Inculpatul a susținut recursul în sensul declarat, a pledat pentru examinarea recursului chiar și în lipsa în ședința a apărătorului său, care fiind citat legal, în ședința nu s-a prezentat.

Procurorul s-a pronunțat pentru admiterea recursului, casarea parțială a hotărârii atacate în partea pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care criteriile speciale se vor aplica fiecare separat.

Asupra recursului menționat, instanța de recurs,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, cauza fiind examinată conform prevederilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Ișecov Anton a fost condamnat:

- în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani 8 luni închisoare;
- în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani 8 luni închisoare;
- în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani 8 luni închisoare;
- în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani 8 luni închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Ișecov Anton i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei s-a dispus a fi calculat de la 27.12.2017.

S-a încasat de la inculpat în beneficiul părții vătămate Lupulova Cristina suma de 9695 lei, în beneficiul părții vătămate Tataru Sergiu suma de 2260 lei, în beneficiul părții vătămate Negruță Alina suma de 13498 lei și în beneficiul părții vătămate Luca Dumitru suma de 11000 lei.

2. La apelul declarat de către inculpat, prin decizia din 15 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău apelul a fost admis, sentința și încheierea protocolară privind admiterea cererii inculpatului și examinarea cauzei penale în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, au fost casate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

3. Prin sentința din 23 august 2019 a Judecătoriei Chișinău, cauza fiind examinată conform prevederilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Ișecov Anton a fost condamnat:

- în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la 1 an 4 luni închisoare;
- în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la 1 an 4 luni închisoare;
- în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la 1 an 4 luni închisoare;
- în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la 1 an 4 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Ișecov Anton i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, s-a adăugat parțial pedeapsa stabilită și neexecutată prin sentința din 28 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, și i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90¹ Cod penal, s-a dispus suspendarea parțială a executării pedepsei principale aplicate eliberându-l pe Ișecov Anton pe un termen de 1 an 3 luni, urmând să execute sancțiunea cu închisoare în penitenciar pe un termen de 10 luni.

Dat fiind faptul că, inculpatul Ișecov Anton în perioada 27 decembrie 2017 până la 24 noiembrie 2018 s-a aflat în detenție în prezenta cauză penală, sancțiunea închisorii cu executare în penitenciar pe un termen de 10 zile, s-a considerat executată.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea celelalte părți din termenul de pedeapsă stabilit de un 1 an 3 luni, s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an.

De la inculpat s-a încasat prejudiciul material în beneficiul părții vătămate Tataru Sergiu în sumă de 2260 lei, în beneficiul părții vătămate Negruța Alina în sumă de 13498 lei, în beneficiul părții vătămate Lupulova Cristina în sumă de 2925 lei și în beneficiul părții vătămate Luca Dumitru în sumă de 11000 lei.

4. Pentru a pronunța sentința menționată, instanța de fond a constatat că *in fapt*, inculpatul Ișecov Anton, la 14 septembrie 2015, orele 14:00 până la orele 15:30, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului ușii din față a pasagerului în autocamionul de model „Ford Tranzit” cu n/î XXXXX, ce era parcat

în curtea casei de pe str. A. Doga 28/6, mun. Chișinău, a pătruns în acesta, de unde pe ascuns a sustras o jachetă în sumă de 360 lei, o geantă de culoare neagră combinată cu roșu la prețul de 200 lei, în care se afla telefonul mobil de model „Nokia E 53” la prețul de 500 lei, cu număr de IMEI XXXXX, în care activa cartela SIM XXXXX, portmoneul la prețul de 200 lei, în care se afla buletinul de identitate și polița de asigurare ambele pe numele lui Carolina Vozian, și mijloace bănești în sumă de 1000 lei, cu bunurile sustrate a părăsit locul comiterii infracțiunii. Prin acțiunile sale intenționate i-a cauzat părții vătămate Tataru Sergiu o daună materială în proporții considerabile în sumă de 2260 lei.

Acțiunile inculpatului Ișecov Anton au fost încadrate în baza art.186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, inculpatului Ișecov Anton, la 21 octombrie 2015, aproximativ la orele 16:15, având intenția sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se pe N. Dimo, mun. Chișinău, s-a apropiat de automobilul de model „Honda CRV”, cu n/î XXXXX, care era parcat lângă blocul de locuit de pe N. Dimo 3/3, mun. Chișinău, unde cu ajutorul unei pietre a deteriorat geamul din partea dreaptă față a automobilului, a pătruns în el și pe ascuns a sustras de pe bancheta din față a pasagerului o gentuță femeiască de culoare neagră în valoare de 350 lei, în care se afla un portmoneu din piele naturală de culoare neagră în valoare de 1200 lei, în care se aflau bani în sumă de 225 lei, buletinul de identitate pe numele Lupolova Cristina a.n. 25.02.1981, mandatul automobilului „Honda CRV”, cu n/î XXXXX, pe numele Lupolova Cristina, permisul de conducere pe numele Lupolova Cristina, precum și o gentuță de culoare albastră închisă din materie fără valoare în care se afla o mașină de frezat de model „Mozer” de culoare neagră în valoare de 3600 lei, trei perechi de foarfece profesionale în valoare de 3400 lei, o mașină mică de frezat de model „Saturn” în valoare de 500 lei, 6 pieptene din masă plastică în valoare de 270 lei, o periuță de culoare neagră în valoare de 50 lei, un pinuar din material de culoare neagră în valoare de 100 lei, un fen de uscat părul de model „Mozer” în valoare de 1200 lei și cartela medicală pe numele Lupolova Cristina, bunuri și bani în sumă totală de 9695 lei, cu care a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate Lupolova Cristina, o daună materială considerabilă.

Acțiunile inculpatului Ișecov Anton au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, inculpatului Ișecov Anton, la 26 februarie 2016, între orele 20:30 - 22:00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului, a pătruns în automobilul de model BMW-530i cu n/î XXXXX, care era parcat pe str. D. Râșcanu 12, mun. Chișinău și care aparține lui Varbanoglo Iaroslav, de unde pe ascuns a sustras o geantă pentru dame din piele la prețul de 1500 lei în care se afla buletinul de identitate, bani în sumă de 500 euro care potrivit cursului BNM constituie 11056 lei, cardul bancar eliberat de Mobiasbanc, cip card în valoare de 442 lei, telefonul mobil de model Samsung E1200 în care era cuplată cartela SIM cu nr. 060300056 la prețul de 500 lei, cu care de la fața locului s-a ascuns, cauzând părții vătămate Negruța Alina o daună în proporții considerabile în valoare totală de 13498 lei.

Acțiunile inculpatului Ișecov Anton au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, inculpatului Ișecov Anton, la 09 ianuarie 2016, orele 19:00 până la 10 ianuarie 2016 orele 00:25, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului de la ușa din stânga spate a automobilului de model „Audi Q5” cu n/î XXXXX, care era parcat pe str. N. Dimo 11/1, mun. Chișinău, pe ascuns a sustras din automobil bunurile ce aparțin cet. Dumitru Luca și anume: un iPad de model „Air2” de culoare gri, la preț de 11000 lei, după ce cu bunul sustras s-a ascuns de la locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate Luca Dumitru, daune materiale în proporții considerabile în sumă totală de 11000 lei.

Acțiunile inculpatului Ișecov Anton au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, fiind audiat în ședința de judecată, sub jurământ, iar declarațiile acestuia referitor la circumstanțele comiterii infracțiunilor, nu contravin circumstanțelor comiterii infracțiunilor imputate.

5. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Râșcani, Daniel Jîmbei a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Ișecov Anton, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (pe episodul comiterii infracțiunii la 14.09.2015, cu părții vătămate Tataru Sergiu), să-i fie stabilită o pedeapsă de 2 ani 8 luni închisoare cu executare; în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (pe episodul comiterii infracțiunii din 21.10.2015 în privința părții vătămate Lupolova Cristina), să-i fie stabilită o pedeapsă de 2 ani 8 luni închisoare cu executare; în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, (pe episodul comiterii infracțiunii din 26.02.2016 în privința părții vătămate Negruța Alina), să-i fie stabilită o pedeapsă de 2 ani 8 luni închisoare cu executare; în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (pe episodul comiterii infracțiunii din 09.10.2016 în privința părții vătămate Luca Dumitru), să-i fie stabilită o pedeapsă de 2 ani 8 luni închisoare cu executare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Ișecov Anton să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare.

Conform prevederilor art. 87 alin. (1) Cod penal, prin cumularea diferitelor pedepse principale aplicate, prin sentința din 21.12.2018 a Judecătoriei Chișinău, munca neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 ore și neexecutată, să fie înlocuită cu 45 zile închisoare.

În conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa stabilită urmează a fi adăugată în întregime lui Ișecov Anton pedeapsa aplicată prin sentința din 28.12.2018 a Judecătoriei Chișinău, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) și art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal sub formă de munca neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 ore și neexecutată, stabilind o pedeapsă definitivă în cazul cumulului de sentințe de 10 ani și 45 zile închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că pedeapsa stabilită de către prima instanță este prea blândă pentru a asigura atingerea scopului prevenției speciale, precum și prevenției generale, or, pentru săvârșirea unei infracțiuni care se califică ca mai puțin gravă comisă cu intenție este mult prea blândă o pedeapsă non-privativă de libertate.

Astfel, instanța nu a constatat suficiente circumstanțe care să ateste că lipsa executării pedepsei cu închisoare va contribui la corectarea inculpatului, or instanța a

ignorat prevederile art. 61 Cod penal și a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă pentru comiterea infracțiunilor imputate.

Prin urmare, în cazul dat, pedeapsa cu suspendarea condiționată, nu va asigura realizarea scopului procesului penal de protejare a societății și persoanei, astfel ca orice persoană, care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale, precum și nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane.

6. Potrivit deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, apelul a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a statuat că cauza penală în privința inculpatului Ișecov Anton, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal pentru 4 episoade, a fost examinată în procedura simplificată, fiind contestată cu apel doar în partea individualizării pedepsei penale.

Astfel, instanța de apel a indicat, că la stabilirea pedepsei inculpatului Ișecov Anton, prima instanță a luat în considerație prevederile art. 61 și 75 Cod penal.

Instanța de apel a menționat, că potrivit art.16 Cod penal, inculpatul Ișecov Anton a comis o infracțiune din categoria celor mai puțin grave comise cu intenție, a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, din care considerente prima instanță corect a concluzionat că pentru atingerea scopului pedepsei penale și evitarea comiterii de noi infracțiuni din partea inculpatului, în privința acestuia este oportun să fie aplicată pedeapsa cu închisoare.

Instanța de apel a conchis, că reieșind din prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și noile limite ale pedepsei prevăzute pentru infracțiunile incriminate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal pentru 4 episoade, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, și ținând cont de prevederile art. 70 alin. (3/1) Cod penal, constituie o circumstanță atenuantă, or, la momentul comiterii infracțiunii inculpatul avea împliniți 18 ani, dar nu a împlinit vârsta de 21 ani, și prin urmare rezultă că pedeapsa stabilită lui Ișecov Anton sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 4 luni, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și a art.70 alin.(3¹) Cod penal, pentru fiecare infracțiune comisă și imputată în prezenta cauza penală, este în limitele legale noi stabilite.

În opinia instanței de apel, prima instanță corect a aplicat prevederile art. 90¹ Cod penal, în contextul în care inculpatul Ișecov Anton a recunoscut vina integral, s-a căit sincer și regretă cele comise, instanța a conchis că suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acesteia, ca în termenul de probă, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, or astfel i s-a oferit inculpatului o șansă de a nu fi izolat de societate prin executarea reală a pedepsei penale integrale, pedeapsă aplicată, fiind una proporțională și în limitele legale noi ale sancțiunii.

La fel, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a admis acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea de la Ișecov Anton în beneficiul părților vătămate prejudiciul material cauzat fiecăruia prin infracțiune comisă.

7. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanțele de fond greșit au conchis în privința individualizării pedepsei stabilite inculpatului Ișecov Anton, eronat aplicând prevederile art. 90¹ Cod penal.

Astfel, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel nu a luat în considerație scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, precum și circumstanțele cauzei.

Or, modalitatea de executare a pedepsei stabilite este contrară principiului proporționalității, reieșind din faptele comise și urmările produse.

În concluzie, instanța de apel greșit și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de drept, pripit ajungând la concluzia că scopul pedepsei penale poate fi atins prin aplicarea față de inculpat a dispoziției art. 90¹ Cod penal.

În drept, recursul a fost întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

8. Prin decizia din 09 noiembrie 2021 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, recursul declarat a fost admis, casată parțial decizia din 10 noiembrie 2020 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că deși inculpatul Ișecov Anton a depus cerere privind examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, recunoscându-și vinovăția și manifestând căință față de faptele săvârșite, totuși în speță prezintă relevanță și alte circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cauzei, de care instanțele de fond nu au ținut cont în deplină măsură.

În sensul dat, instanța de recurs a reținut că inculpatul Ișecov Anton a săvârșit 4 infracțiuni prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, sancțiunea căreia prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani, iar potrivit prevederilor art.16 Cod penal, această infracțiune face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, și instanțele de fond stabilindu-i pedeapsa închisorii pe termen de 1 an 4 luni, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, art. 70 alin. (3/1) Cod penal pentru fiecare infracțiune, iar conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, au stabilit pedeapsa definitivă cu închisoare, însă au mai conchis și asupra aplicării prevederilor art.90¹ Cod penal, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare parțial, referitor la a două parte a pedepsei cu închisoare.

Instanța de recurs, a mai menționat că, totuși primordial la aplicarea instituției suspendării parțiale a pedepsei închisorii, este necesar ca instanța de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia.

În acest sens, instanța de recurs a reținut că, deși la prima vedere, în circumstanțele cauzei sunt întrunite condițiile necesare pentru a fi invocată instituția suspendării parțiale a executării pedepsei, pentru acordarea suspendării parțiale a pedepsei este necesar ca instanța de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins chiar fără executarea acesteia.

În acest caz, instanța de judecată urma să-și argumentez decizia, bazându-se pe materialele cauzei și pe datele despre persoana vinovatului, indicând în mod obligatoriu motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei și termenul de probă.

Aceste raționamente rezultă din însăși prevederile art. 90¹ Cod penal, potrivit cărora în cazul în care instanța de judecată ajunge la concluzia condamnării cu suspendare parțială a executării pedepsei, aceasta urmează să indice numai decît în hotărâre motivele care au stat la baza unei asemenea concluzii.

Instanța de recurs a mai statuat că, necesitatea motivării unei hotărâri judecătorești, rezidă și din conținutul art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală.

Raportând soluțiile oferite de practica judiciară constantă expuse mai sus la circumstanțele cauzei deduse judecătii, instanța de recurs a conchis că, instanța de apel nu a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportarea sa în viața socială, înainte și după săvârșirea infracțiunii și numai în măsura în care se dovedește că săvârșirea faptei se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pentru îndreptarea sa, nu este necesară executarea efectivă a pedepsei.

Din acestea considerente instanța de recurs a reținut că, în sensul vizat, prezintă relevanță argumentele acuzatorului de stat cu referire la faptul că instanța de apel nu a ținut cont de caracterul prejudiciabil al faptei săvârșite de către Ișecov Anton, care prin acțiunile sale, manifestate în sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții mari, acesta a atentat la relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Având în vedere prevederile legale citate și constatările făcute, instanța de recurs a statuat că, sunt pripite concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Ișecov Anton, prin aplicarea lui suspendării condiționate parțiale a executării pedepsei, prin simpla mențiune că inculpatul a recunoscut vina integral, se căiește sincer și regretă de cele comise.

9. Prin decizia din 19 decembrie 2022 al Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul, casată sentința din 23 august 2023 a Judecătoriei Chișinău și pronunțată o nouă hotărâre prin care:

Ișecov Anton a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d), art. 186 alin. (2) lit. c), d), art. 186 alin. (2) lit. c), d), art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, și în baza acestei legi i s-au aplicat pedepse:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (pe episodul în care figurează partea vătămată Tataru Sergiu) 2 ani și 8 luni închisoare;

- în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (pe episodul în care figurează partea vătămată Lupolova Cristina) 2 ani și 8 luni închisoare;

- în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (pe episodul în care figurează partea vătămată Luca Dumitru) 2 ani și 8 luni închisoare;

- în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (pe episodul în care figurează partea vătămată Negruța Alina) 2 ani și 8 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, s-a aplicat lui Ișecov Anton Iurii, pedeapsa definitivă de 10 (zece) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform prevederilor art. 87 alin. (1) Cod penal, prin cumularea diferitelor pedepse principale aplicate, prin sentința din 21.12.2018 a Judecătoriei Chișinău, munca neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 ore și neexecută, s-a înlocuit cu 45 zile închisoare.

În conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa stabilită urmează a fi adăugată în întregime lui Ișecov Anton Iurii pedeapsa aplicată prin sentința din 28.12.2018 a Judecătoriei Chișinău, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) și art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la munca neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 ore și neexecută,

cu stabilirea unei pedepse definitive în cazul cumulului de sentințe de 10 ani și 45 zile, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei s-a dispus a fi calculat de la momentul reținerii inculpatului.

9.1. Instanța de apel a menționat că la stabilirea pedepsei, instanța ține cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale.

La stabilirea măsurii, categoriei, termenului pedepsei, cât și modului de executare a pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care, la caz, este mai puțin gravă, de motivul comiterii acesteia, de persoana celui vinovat, care este supus răspunderii penale și nu de prima dată se află în conflict cu legea penală, a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Curtea de apel a menționat că, sub imperiul prevederilor enunțate, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii. Pedeapsa inequitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare cauzând noi suferințe, corespunzător neatingând scopul de corectare și reeducare, ci de generare a mobilurilor negative. Atingerea scopurilor pedepsei de corectare și reeducare a infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din parte altor persoane, se realizează strict prin individualizarea ei.

Instanța de apel a reținut că, în conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, în acțiunile inculpatului Ișecov Anton circumstanțe ce atenuază răspunderea penală au fost stabilite - recunoașterea vinovăției.

Totodată, s-a reținut că, în conformitate cu prevederile art. 77 Cod penal, în acțiunile inculpatului Ișecov Anton Iurii, circumstanțe care agravează răspunderea penală au fost stabilite - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Instanța de apel a statuat că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie proporțională, efectivă și aptă să conducă la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, să atingă scopul pedepsei penale consacrat la art. 61 din Codul penal.

Instanța de apel a menționat că, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă, poate genera apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Astfel, raportând soluțiile oferite de practica judiciară constantă expuse mai sus la circumstanțele cauzei deduse judecării, instanța de apel a reținut că, instanța de fond nu a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportarea sa în viața socială, înainte și după săvârșirea infracțiunii și numai în măsura în care se dovedește că săvârșirea faptei se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pentru îndreptarea sa, nu este necesară executarea efectivă a pedepsei.

Instanța de apel a considerat că, deși inculpatul Ișecov Anton a depus cerere privind examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, recunoscându-și vinovăția și manifestând căință față de faptele săvârșite, totuși în speță

prezintă relevanță și alte circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cauzei, de care instanțele de fond nu au ținut cont în deplină măsură.

În sensul vizat, Curtea de Apel Chișinău a constatat că, la stabilirea pedepsei urmează a se reține că inculpatul Ișecov Anton a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal în 4 episoade, sancțiunea căreia prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani, iar potrivit prevederilor art. 16 Cod penal, această infracțiune face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Prin urmare, circumstanțele reale și personale reținute în sarcina lui Ișecov Anton indică la faptul că pentru a atinge scopul pedepsei prevăzut de legiuitor la art. 61 Cod penal, cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, reieșind din faptul că inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, anterior a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni similare, iar măsurile de pedeapsă aplicate anterior s-au dovedit a fi ineficiente, din care motive, se apreciază că aplicarea unei suspendării condiționate a executării pedepsei pentru această categorie de infracțiune nu va atinge scopul pedepsei penale, servind ca un exemplu negativ pentru alte persoane din rândul celor predispușe la comiterea faptelor similare.

10. Avocatul Marin Popa a declarat *recurs*, prin care invocă drept temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10), 11) Cod de procedură penală, și prin care solicită casarea deciziei din 19.12.2022 a Curții de Apel Chișinău, cu dispunerea încetării procesului penal în privința inculpatului pe motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere penală, sau după caz, aplicarea inculpatului unei pedepse mai blânde nonprivative de libertate.

Recurentul notează că instanța de fond a luat în calcul și a apreciat la justa valoare personalitatea inculpatului până la comiterea infracțiunii, cât și pe perioada urmăririi penale, cât și la examinarea cauzei în judecată, aplicând o pedeapsă echitabilă în raport cu fapta și consecințele survenite. A luat în considerație și faptul că inculpatul nu prezintă nici un pericol pentru societate, inclusiv și că infracțiunea comisă de Ișecov Anton, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, a recunoscut integral faptele invocate în rechizitoriu și a contribuit la examinarea cauzei în procedură simplificată potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, și ca rezultat a aplicat inculpatului pedeapsa proporțională și echitabilă.

Menționează recurentul că, la judecarea cauzei penale în ordine de apel, instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste circumstanțe, a casat sentința instanței de fond și a aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră, neluând în calcul fapta comisă în raport cu consecințele, cât și vârsta inculpatului la care a comis fapte prejudiciabile.

Mai menționează recurentul că, sentința de condamnare dată de instanța de fond este echitabilă, iar decizia instanței de apel în partea pedepsei aplicate, este una prea aspră, care influențează negativ asupra condițiilor de viață în continuare ale inculpatului, și produce efecte nefaste asupra acestuia, pedeapsa definitivă stabilită prin cumul parțial pentru concurs de infracțiuni, nefiind una proporțională, ori în opinia recurentului, existența circumstanțelor atenuante cum ar fi: lipsa antecedentelor penale, prejudiciul material în sumă totală de 29683 lei pentru comiterea a 4 infracțiuni cu pericolul social ale cărora este mai puțin gravă, nu sunt circumstanțe reale, încât să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 10 ani 45 zile.

Recurentul a subliniat în recurs că, instanța de apel nu a luat în calcul că acțiunile lui Ișecov Anton pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (toate 4 infracțiuni), potrivit art. 16 CP, fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, prescripția atragerii la răspundere penală potrivit art. 60 CP, fiind de 5 ani de la data comiterii infracțiunii, și care la data emiterii deciziei Curții de Apel a expirat, și în acest sens soluția dată de instanța de fond este una ilegală.

Consideră recurentul că, decizia instanței de apel este ilegală la fel, și pe motivul neexpunerii instanței de apel referitor la faptul dacă acțiunile inculpatului cad sub incidența Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, despre care a abordat problema în cadrul instanței de apel, inculpatul în acest sens, la fel urmând a fi eliberat de răspunderea penală.

Mai mult, recurentul critică decizia instanței de apel și în partea stabilirii pedepsei, fără a fi aplicat art.70 alin.(3¹) Cod penal sau motivată expres neaplicarea acestuia, menționând că instanța de apel nu s-a expus nici în partea reducerii cu 1/3 din limita maximă a pedepsei determinată potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, prin ce, în opinia recurentului, a încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil.

Atrage atenție recurentul și asupra faptului că, instanța de apel nu s-a expus asupra termenului de 10 luni, în care inculpatul s-a aflat în stare de arest preventiv, și pe care instanța de apel nu a inclus în termenul pedepsei.

Consideră recurentul că, inculpatul a putut să se corecteze fără a i se aplica o pedeapsă cu închisoarea, iar integrarea bună în societate va avea loc numai în cazul când ultimul va fi alături de membrii familiei sale, continuând să muncească întru întreținerea membrilor familiei sale.

11. În corespundere cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, referința a depus procurorul, pledând pentru admiterea recursului rejudecarea cauzei de către instanța de recurs și pronunțarea unei noi hotărâri prin care criteriile speciale vor fi aplicate fiecare separat.

În ședința instanței de recurs, procurorul a susținut poziția expusă în referința depusă, a solicitat desființarea parțială a deciziei instanței de apel.

12. Părțile vătămate, fiind citate legal, în ședința instanței de recurs nu s-au prezentat, din timp nu au comunicat instanței motivele neprezenței, nu au solicitat amânarea ședinței de judecată sau judecării cauzei penale în recurs în lipsa lor.

13. Inculpatul, participând în ședința instanței de recurs prin intermediul teleconferinței, a susținut recursul declarat de avocat în interesul inculpatului, a solicitat judecarea și admiterea recursului chiar și în lipsa apărătorului lui în ședința instanței de recurs, deoarece consideră că pedeapsa cu închisoare pe un termen de 10 ani 45 zile pentru faptele comise și pentru care a fost judecat în prezenta cauza penală este prea aspră și lipsită caracterului proporțional al pedepsei.

14. Apărătorul inculpatului, avocatul Marin Popa, fiind citat legal, în ședința instanței de recurs nu s-a prezentat, din timp nu a comunicat instanței motivele neprezenței, nu a solicitat amânarea ședinței de judecată sau judecării cauzei penale în recurs în lipsa lui.

15. Conform art. 433 alin.(3) lit.b) Cod de procedură penală, recursul se judecă fără citarea părților, cu excepția rejudecării cauzei, prevăzută la art.435 alin.(1) pct.2) lit.d). În conformitate cu art. 433 alin.(4) Cod de procedură penală, completul poate decide organizarea ședinței publice și pentru examinarea concomitentă a altor recursuri. La

ședința publică sunt citați procurorul și persoanele indicate la art.421 ale căror interese sunt atinse prin recurs. Neprezentarea lor nu împiedică examinarea recursului.

Având în vedere că, examinarea prezentei cauzei penale în ordine de recurs are loc cu organizarea ședinței publice conform prevederilor art. 433 alin.(3) lit.b) coroborat cu art.435 alin.(1) pct.2) lit.d) Cod de procedură penală, și procedura de citare legală a participanților la proces a fost efectuată, însă instanța de recurs nu a fost informată din timp despre cauzele neprezenții în ședința de judecată, în corespundere cu prevederile art. 433 alin.(4) Cod de procedură penală, instanța de recurs a conchis că, neprezentarea participanților la proces nu împiedică examinării recursului.

16. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, audiind participanții la proces prezente în ședință, completul de judecată ajunge la concluzie că recursul urmează a fi **admis** din considerentele ce urmează.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen.

Conform prevederilor art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza *temeiurilor* în vigoare la data depunerii recursului.

Potrivit prevederilor art. 433 alin. (1) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), dacă este considerat admisibil, un complet din 3 judecători examinează recursul în fond.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. d) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01 septembrie 2023), judecând recursul, instanța admite recursul, casează parțial hotărârea atacată, rejudgecă cauza și pronunță a nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 435 alin.(3) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța soluționează și chestiunile prevăzute de art. 416 Cod de procedură penală (chestiuni complementare).

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri nemotivate.

Din conținutul recursului declarat, rezultă că titularul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui Ișecov Anton în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (pe infracțiunea din 14.09.2015 împotriva bunurilor părții vătămate Tataru Sergiu); în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (pe infracțiunea din 21.10.2015 împotriva bunurilor părții vătămate Lupolova Cristina); în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (pe infracțiunea din 26.02.2016 împotriva bunurilor părții vătămate Negruța Alina); în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (pe infracțiunea din 09.10.2016 împotriva bunurilor părții vătămate Luca Dumitru), *însă critică hotărârea instanței de apel* sub aspectul *temeiurilor* prevăzute pentru recurs: art. 427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală (redacția legii în vigoare la data depunerii recursului, până la 01.09.2023) - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; art. 427 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală (redacția legii în vigoare la data

depunerii recursului, până la 01.09.2023) – există o cauză de înlăturare a răspunderii penale.

Având în vedere că autorii recursurilor nu contestă starea de fapt stabilită de instanța de apel și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Ișecov Anton, completul de judecată nu se va pronunța asupra acestor aspecte, dar va analiza argumentele recurentului invocate în recurs.

16.1. Cu referire la eroare de drept referitor la aplicarea pedepsei individualizate contrar prevederilor legale, invocată în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală (redacția legii în vigoare la data depunerii recursului, până la 01.09.2023), completul de judecată reține că sistemul dreptului penal stabilește pedepse relativ determinate (limite) și de ele trebuie să se conducă instanța de judecată la aplicarea pedepsei. Aceste limite sunt: minimum și maximum general sau cel special prevăzute pentru fiecare infracțiune în textul sancțiunii legii penale incriminate. Depășirea acestora, adică aplicarea eronată a legii în ceea ce privește stabilirea unei pedepse inexistente, sau lipsa motivării relevante pentru aplicarea sau neaplicarea limitelor minime sau maxime din sancțiunea legii penale, servește motiv de casare a hotărârii judecătorești respective, fiind pronunțată cu aplicarea greșită a legii. De asemenea, ca motiv de casare servește și încălcarea esențială a prevederilor art. 7, 70 alin.(3), (3¹), 75-78, 84, 85 Cod penal, art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală (redacția legii în vigoare până la 02.08.2023), care stipulează principiile generale ale individualizării pedepsei.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, în vigoare la data judecării cauzei în instanța de apel, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări sa comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, completul de judecată menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea.

Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiurilor de casare nominalizate, completul de judecată constată că criticile aduse de către titularul cererii de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecării, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată *parțial, în partea individualizării pedepsei, cât și în partea dispunerii executării pedepsei, în speța existând circumstanțe*

de intervenirea termenului de prescripție privind tragere la răspundere penală către momentul pronunțării deciziei de către instanța de apel.

Conform art. 75 Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Așadar, chestiunea de individualizare a executării pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea atât a unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia este condamnat inculpatul cât și a modului de executare a acesteia, instanța de judecată fiind singura în măsură să înlătuie acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs reiterează că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil, iar potrivit jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 CEDO s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (*Suominen versus Finlanda, Kuznetsov și alții versus F. Rusă*).

După cum urmează din materialele cauzei penale, la rejudecarea cauzei penale în instanța de fond (în anul 2019), dispusă anterior de către instanța de apel prin decizia din 15.10.2018 a Curții de Apel Chișinău, cauza penală a fost examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, la cererea inculpatului, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

În conformitate cu art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală (în vigoare la data judecării cauzei penale în ordine de apel, până la 02.08.2023), inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de *reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare*, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

Totodată, circumstanțele și materialele cauzei penale atestă și faptul că infracțiunile comise de către inculpatul Ișecov Anton, și care sunt imputate acestuia în prezenta cauza penală, au fost comise la data de 14.09.2015 împotriva bunurilor materiale ale părții vătămate Tataru Sergiu, la data de 21.10.2015 împotriva bunurilor materiale ale părții vătămate Lupolova Cristina, la data de 26.02.2016 împotriva bunurilor materiale ale părții vătămate Negruța Alina și la data de 09.10.2016 împotriva bunurilor materiale ale părții

vătămate Luca Dumitru, perioada de timp în care inculpatul a avut împlinită vârsta de 18 ani, însă nu avea împlinită vârsta de 21 de ani.

Conform art. 70 alin.(3¹) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 pînă la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținînd cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.

Raportînd prevederile art. 70 alin.(3¹) Cod penal, cât și prevederile art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală (în redacția legii în vigoare la data judecării cauzei penale în ordine de apel, pînă la modificările operate la 02.08.2023), la circumstanțele cauzei penale, cât și la hotărârea atacată cu recurs, completul de judecată constată că, instanța de apel la judecarea cauzei a aplicat doar prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală (în redacția legii în vigoare la data judecării cauzei penale în ordine de apel, pînă la modificările operate la 02.08.2023), însă nu a ținut cont și a ignorat prevederile art. 70 alin.(3¹) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a dispus casarea parțială a sentinței instanței de fond și a pronunțat o hotărârea nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanța, aplicînd inculpatului Ișecov Anton pentru fiecare din 4 infracțiuni prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.c),d) Cod penal, comise și imputate în prezenta cauza penală, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani 8 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis (f.d.218-219, vol.5).

Pornind de la sancțiunea legii penale imputate inculpatului, urmează că instanța de apel a aplicat pedeapsa la limita maximă a pedepsei cu închisoare penale prevăzute de art. 186 alin.(2) Cod penal, ori 2/3 din pedeapsa maximă cu închisoare de 4 ani, constituie pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de 2 ani 8 luni.

Totodată, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, în textul hotărârii atacate a instanței de apel lipsește cu desăvârșire referire la prevederile art. 70 alin.(3¹) Cod penal, relevante în prezenta cauza penală, ori după cum s-a menționat mai sus, inculpatul a comis infracțiuni în prezenta cauza penală în vârsta cuprinsă între 18 și 21 de ani.

Prin urmare, instanța de apel a fost obligată conform art.70 alin.(3¹) Cod penal, să aplice prevederile acestei legi în vederea determinării inițiale limitei maxime a sancțiunii din legea penală imputată inculpatului care a comis infracțiuni în vârsta cuprinsă între 18 și 21 de ani și pentru care maximul pedepsei se reduce cu o treime.

La fel, decizia instanței de apel contestată cu recurs în prezenta cauza penală, cu desăvârșire nu conține nici argumentarea instanței de apel referitor la neaplicare a prevederilor art. 70 alin.(3¹) Cod penal, la stabilirea pedepsei inculpatului Ișecov Anton, ori potrivit legii menționate, în cazul în care instanța, ținînd cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.

În astfel de circumstanțe, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, la adoptarea hotărârii în prezenta cauza penală, de către instanța de apel a fost

admisă eroare de drept în ce privește neaplicare a prevederilor art.70 alin.(3¹) Cod penal, privind reducerea cu 1/3 din limita maximă a sancțiunii legii penale prevăzute la numirea pedepsei inculpatului, cât și referitor la nemotivarea totală a necesității aplicării pedepsei în limitele generale, în cazul în care instanța de apel, ținând cont de personalitatea infractorului, a ajuns la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale și inculpatului urmează a fi aplicată pedeapsa în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită.

Sub acest aspect, completul de judecată reține că pedeapsa aplicată inculpatului Ișecov Anton prin decizia din 19 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost aplicată cu individualizare contrară prevederilor legale, fapt ce și-a găsit confirmare în temeiul de recurs invocat de recurent conform art. 427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală (redacția legii la data declarării recursului, în vigoare până la modificarea legii din 01.09.2023), iar pentru repararea acestei erori de drept, se impune soluția referitor la desființarea hotărârii instanței de apel supuse recursului.

16.2. În ceea ce privește temeiul de recurs invocat de recurent prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală (redacția legii în vigoare la data depunerii recursului, până la 01.09.2023) – există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă ca și acest temei a recursului și-a găsit confirmare, și care prin urmare, la fel impune soluția de desființare a hotărârii instanței de apel, din următoarele considerente.

După cum s-a menționat mai sus, circumstanțele și materialele prezentei cauzei penale atestă faptul că infracțiunile comise de către inculpatul Ișecov Anton, au fost comise la data de 14.09.2015 împotriva bunurilor materiale ale părții vătămate Tataru Sergiu, la data de 21.10.2015 împotriva bunurilor materiale ale părții vătămate Lupolova Cristina, la data de 26.02.2016 împotriva bunurilor materiale ale părții vătămate Negruța Alina și la data de 09.10.2016 împotriva bunurilor materiale ale părții vătămate Luca Dumitru.

Acțiunile prejudiciabile comise de către inculpatul Ișecov Anton, și imputate în prezenta cauza penală, referitor la sustragere pe ascuns a bunurilor materiale pe toate patru capete de acuzație sunt încadrate atât de către instanța de fond, cât și de către instanța de apel ca 4 infracțiuni separate și prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, și anume:

- sustragere pe ascuns de către inculpatul Ișecov Anton la data de 14.09.2015 a bunurilor materiale ale părții vătămate Tataru Sergiu, este încadrată ca infracțiune de *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, infracțiune prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal,

- sustragere pe ascuns de către inculpatul Ișecov Anton la data de 21.10.2015 a bunurilor materiale ale părții vătămate Lupolova Cristina, este încadrată ca infracțiune de *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, infracțiune prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal,

- sustragere pe ascuns de către inculpatul Ișecov Anton la data de 26.02.2016 a bunurilor materiale ale părții vătămate Negruța Alina, este încadrată ca infracțiune de *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, infracțiune prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal,

- sustragere pe ascuns de către inculpatul Ișecov Anton la data de 09.10.2016 a bunurilor materiale ale părții vătămate Luca Dumitru, este încadrată ca infracțiune de *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, infracțiune prevăzută de art. 186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal.

Conform art.16 alin.(3) Cod penal, infracțiunile comise de către inculpatul Ișecov Anton, imputate în prezenta cauza penală, se clasifică ca infracțiuni mai puțin grave, ori potrivit sancțiunii art. 186 alin.(2) Cod penal, faptele prevăzute de această lege se sancționează cu pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de pînă la 4 ani inclusiv.

În conformitate cu art. 60 alin.(1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Potrivit prevederilor art. 60 alin.(2) Cod penal, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și pînă la data rămînerii definitive a hotărîrii instanței de judecată.

În temeiul art.60 alin.(3) Cod penal, în cazul săvârșirii de către persoană a unei noi infracțiuni, prescripția se calculează pentru fiecare infracțiune separat.

Conform art.60 alin.(4) Cod penal, prescripția se va întrerupe dacă, pînă la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi.

În conformitate cu art.60 alin.(5) Cod penal, curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării. Însă persoana nu poate fi trasă la răspundere penală dacă de la data săvârșirii infracțiunii au trecut 25 de ani și prescripția nu a fost întreruptă prin săvârșirea unei noi infracțiuni.

Astfel, raportând prevederile legii citate la circumstanțele și materialele cauzei penale, cât și la hotărârea instanței de apel supusă recursului, prin prisma argumentelor din recurs, completul de judecată constată că, la data pronunțării de către instanța de apel la 19 decembrie 2022 a deciziei în prezenta cauza penală, au intervenit termenii de prescripție de 5 ani privind tragere la răspundere penală a inculpatului Ișecov Anton, ori de la data comiterii fiecărei infracțiuni în prezenta cauza penală (14.09.2015, 21.10.2015, 26.02.2016, 09.10.2016) și pînă la data pronunțării deciziei de către instanța de apel (19.12.2022), hotărârea căreia rămîne definitivă de la pronunțare, au expirat termenele de prescripție de 5 ani.

Subsecvent, completul de judecată constată că, materialele prezentei cauzei penale nu atestă existența circumstanțelor, ca fapte constatate juridic potrivit prevederilor art.8 alin.(1) Cod de procedură penală, care potrivit art. 60 alin.(4), (5) Cod penal, ar determina întrerupere sau suspendare curgerea termenelor de prescripție, corespunzător.

Prin urmare, se concluzionează că, la data de 19 decembrie 2022 la pronunțarea deciziei de către instanța de apel în prezenta cauza penală, a expirat termenul de prescripție privind tragere la răspundere penală a făptuitorului.

Conform art. 389 alin.(4), pct. 3) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.

După cum urmează din decizia atacată a instanței de apel, ultima nu a aplicat prevederile art. 60 alin.(1) lit. b) Cod penal, cât și prevederile art. 389 alin.(4), pct. 3) Cod de procedură penală, deși aplicarea acestora este imperativă de către instanța de judecată din oficiu, în cazul în care se constată intervenirea termenului de prescripție privind tragere la răspundere penală.

Sub acest aspect, completul de judecată reține că pedeapsa aplicată inculpatului Ișecov Anton prin decizia din 19 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost aplicată contrar prevederilor art. 60 alin.(1) lit. b) Cod penal, fapt ce și-a găsit confirmare în temeiul de recurs invocat de recurent conform art. 427 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală (redacția legii la data declarării recursului, în vigoare până la modificarea legii din 01.09.2023), iar pentru repararea acestei erorii de drept, se impune soluția referitor la desființarea hotărârii instanței de apel supuse recursului.

17. Având în vedere că pentru repararea erorilor de drept admise de către instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel și la pronunțarea hotărârii atacate cu recurs, nu necesită remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel, ori eroare judiciară admisă de către instanța de apel și care se referă la neaplicarea prevederilor art. 60 alin.(1) lit.b) Cod penal, exclude necesitatea corectării erorii judiciare în ce privește neaplicarea art. 70 alin.(3¹) Cod penal sau neargumentarea neaplicării acestei legi la stabilirea pedepsei inculpatului, poate fi corectată în instanța de recurs, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, rejudecând cauza penală în recurs, va pronunța o nouă hotărâre, potrivit modului prevăzut de art. 435 alin.(1) pct.2) lit.d) Cod de procedură penală.

18. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. d) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Recursul declarat de avocatul Marin Popa în interesele inculpatului Ișecov Anton, se admite.

Se casează parțial decizia din 19 decembrie 2022 al Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, pronunțată în cauza penală în privința lui Ișecov Anton, în partea aplicării pedepsei și stabilirii pedepsei definitive, și în această parte cauza se rejudecă cu pronunțarea unei noi hotărâri, după cum urmează:

Ișecov Anton XXXXX recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, (infracțiunea din 14.09.2015 împotriva bunurilor materiale ale părții vătămate Tataru Sergiu),
- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, (infracțiunea din 21.10.2015 împotriva bunurilor materiale ale părții vătămate Lupolova Cristina),
- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, (infracțiunea din 26.02.2016 împotriva bunurilor materiale ale părții vătămate Negruța Alina),
- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, (infracțiunea din 09.10.2016 împotriva bunurilor materiale ale părții vătămate Luca Dumitru), se liberează de pedeapsa, în temeiul expirării termenului de prescripție prevăzut de art.60 alin.(1) lit.b) Cod penal, intervenit la etapa judecării cauzei penale în ordine de apel.

Ișecov Anton urmează a fi eliberat imediat din instituția penitenciară, dacă nu se deține în aceasta în temeiul unui alt act judecătoresc decât decizia din 19 decembrie 2022 al Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău.

Ișecov Anton urmează să execute pedeapsa cu 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității aplicată prin sentința din 21 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Sergiu Daguța

Judecători

Boris Talpă

Ghenadie Eremciuc